

Udlandet, som vi efter vor Mening har mest Interesse i at bevare fortsat Venskab og Forbindelse med.

I Modsætning til dette Lovforslag anbefaler jeg fremdeles den forkætrede Importregulering. Den kan vi indrette og tillempe efter Forholdene i de forskellige Lande, under Hensyn til Valutaen og saaledes, som de udenrigspolitiske Hensyn byder os det. Der er mange af dem, som har været lydhøre for den falske Agitation, der nu forstaaer, at det var alligevel langt lettere og langt behageligere, om man havde fortsat Importreguleringen i Stedet for at komme med dette nye Stykke Toldlov. Jeg anbefaler i Overensstemmelse med mit Parti Forlængelse af Importreguleringen, den Importregulering, som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Hedegaard, sagde: vi kom til at gennemføre. Ja, Venstre kom virkelig til at gennemføre Importreguleringen i August 1922, det var et helt Ulykkestilfælde, men de kom jo til det, og da de nu en Gang er kommet til det, kan vi ikke se andet end, at det forsvarligste for Landet er at fortsætte og bevare det, der den Gang blev gennemført. Fejltrinnet er gjort, og det kan ikke gøres om. Naar en ugift Pige faar et Barn, er det et Fejltrin for hele Livet, det klæber ved hende, selv om hun bliver gift seks Gange i Resten af sit Liv — saaledes klæber Importreguleringen ved Venstre, det var Venstres Forslag, det var Venstre, der gennemførte det, og Venstre kan ikke frigøre sig for dette sorte Barn. Og det bliver ikke bedre ved nu at gøre et nyt Fejltrin. Bliv saa hellere staaende ved det gamle og nyd Glæden over det — thi der kan vist somme Tider være Glæde ved et Fejltrin. Importreguleringen har, som jeg sagde, den Fordel, at den kan tillempe efter Forholdene, den kan gøres kort eller langvarig, som man vil det, og ingen har jo nogen som helst Interesse i at bevare den længere end nødvendigt, hvorimod der kan være betydelige Interesser knyttet til at bevare disse mægtig høje Toldsatser længere end nødvendigt. Importreguleringen muliggør ogsaa en praktisk Løsning af alle de sideløbende Spørgsmaal, jeg før pegede paa med Hensyn til andre Dele af Erhvervene, som er mere eller mindre interesserede i de Erhverv, for hvilke der importreguleres. Jeg henstiller altsaa til alvorlig Overvejelse, om det alligevel ikke skulde være en bedre Vej end det slette Forlig, som man efter saa meget Besvær er naaet til.

Jeg antager, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg. Der kunde jo være Tale om

Importreguleringsudvalget, men jeg har forstaaet, at det vil man ikke saa gerne have, og jeg vil derfor senere foreslaa, at Sagen henvises til Toldudvalget. Det vil være det naturlige Sted, da det er der, man i Øjeblikket beskæftiger sig med eller burde beskæftige sig med Toldspørgsmaal; det foreliggende Lovforslag er et Toldlovsforslag, og det forekommer os derfor at være det naturligste at henvise det til det Udvalg, der i Forvejen har et vist Kendskab til Toldspørgsmaal.

Hvis man vil gennemtrumfe dette Lovforslag, kan vi jo ikke stille nogen Magt op derimod, i hvert Fald ikke en tilstrækkelig Magt, vi maa bøje os for Overmagten. Jeg er imidlertid ikke i Tvivl om, at de, der gennemtrumfer dette Forlig, hurtigt vil mærke Følgerne af dette nye Fejltrin. Det konservative Folkeparti tror, at det vinder Toldbeskyttelse ved denne midlertidige Lov, men det bliver kun en stakket Glæde; den Toldbeskyttelse, der vindes paa denne Maade, bliver ikke af den varige Værdi, som en paa sund og tilbørlig Maade gennemarbejdet Toldlov kunde blive det. Og det vil ogsaa hurtigt vise sig at være en stakket Glæde for de Industrier, man taler om at ville hjælpe. Men jeg har forstaaet, at Industriernes Skæbne ikke vejer meget i Forhold til Spørgsmaalet om Ministeriets Bevarelse — det er det første fornødne, saa faar det gaa med Skomagerne og Skotøjsfabrikkerne og den danske Industri, som det kan bedst. Det er gaaet ad Afgrunden til i 3 Aar, og det 4de faar det saa ende dernede!

Jeg fraraader dette Lovforslag, fordi det prisgiver Industrien og lukker for den Adgang til et virkeligt Værn, som Importreguleringen byder; men vil man gennemføre det, er vi, som sagt, ikke i Stand til at hindre det, og saa faar de, der mener, det er rigtigt, ogsaa tage Ansvaret for det, der følger af dette Forlig — det vil blive et haabløst Forlig. Jeg anser det, som jeg sagde før, i og for sig ikke for unaturligt, at de to Partier, der tilsammen danner Basis for Ministeriet, forhandler sig til Rette om Sagerne, det er jo saa rimeligt, og naar de ikke kan lave noget bedre end det, de nu har lavet, maa vi andre ogsaa finde os deri; men hvad jeg alvorligt vil bebrejde de to Parter, er, at de paa unødigt Maade har forøget Usikkerheden for Erhvervslivet ved disse langvarige Forhandlinger, ved denne Holdning, det Usikkerhedsmoment, som kom ind, da det blev klart, at man foretrak en Smule Toldbeskyttelse fremfor den mere sunde Importregulering. Baade med Hensyn til Tobaksindustrien og Skotøjsindustrien